

mulier ulla contingere. Hoc autem remedium cum uni profuerit ad alias translatum cum volueris, et quotiens volueris proderit. Filum quoque, quod ex lana vel pilis, quos de ventre leporis tuleris, solus purus et nitidus facies, quod si ita ventri laborantis subligaveris plurimum proderit, ut sublata lana leporem vivum dimmittas, et dicas ei dum dimittis eum: „Fuge, fuge, lepuscule, et tecum auter coli dolorem!“³²⁵

Това ще рече, че „първо трябва да хванеш заека“, после да оскубеш козината, необходима *ad dolorem coli*³²⁶, и след това „отново да го пуснеш“ и да му заповядаш да отнесе болките със себе си. При което заекът се явява изкупителна жертва. Следва да се отбележи, че целият този ритуал с улавянето на заека, пускането му и нареждането да бяга и да отнесе със себе си неразположението продължава да се практикува и до днес в Тоскана.

Някой ми беше казал, че „всяко детско стихче може да се използва като заклинание“. На това бихме могли да отговорим, че всяко възможно човешко слово може да се използва със същата цел, но това е несправедлива защита, която няма връзка с главния въпрос. Г-н Карингтън Болтън се съгласява, че е открил само един случай на съвпадение между детско стихотворение и заклинание, а аз съм сравнил стотици такива и резултатите не са по-различни от тук представените. Но онези, които познават подобни формули от практиката, признават приликата. Когато

³²⁵ „Взимаш петна кост от жив заек, оскубваш козината от корема му и го пускаш жив. От козината правиш здрава нишка и с нея привързваш костницата към тялото на страдалеца; ще видиш чудодееен лек. Но средството е по-ефикасно, макар това да звучи невероятно, ако ти се удаде случай да намериш такава костница във вълчи изпражнения. В такъв случай трябва зорко да следиш да не се докосне до земята и да не я докосне жена, също така жена не бива да докосва нишката, направена от заешката вълна. Този цяр може да се предава от един пациент на друг колкото пъти пожелаеш. Но за по-добър резултат всеки път грижливо изпирай нишката. След като оскубеш заека, пусни го жив на воля и докато го пускаш, изречи: „Тичай, тичай, зайко, и отнеси коликите със себе си“ (лат.) – б. пр.

³²⁶ За острите стомашни болки (лат.) – б. пр.